

mata paljo lund otsas on. Kui kervwade
summi hakkab sullama ja mäist orgudesse
jooksma: siis ta jõkke walgub, ja panneb
nenda jõe wet ikka ennam paisuma. Ar-
wame senna jure weel, et kess-made merre
poolt kervwadest sadik lulle surwe, enna-
miste ühtepuhko pohja tuled puhhuvad,
siis same Nilusse upputussest õige selget
arro kätte. Sest pohja tuul aiab ressedat
merre tohho ja auro ülle Egiptusse, Abess-
sinia mäggede pole, kus ta pilwisse kog-
gub. Sest siis ka Abessinia maal, Zürri-
pawast Mihkini, saggedaste rängad wih-
masaud káiwad, ning ikka ennam wet Ni-
lusse jõkke peäle táidawad. Pohja tuul
káiib ka otsekohhe jõe suu peäle, nenda et
jõe weele wastab, ja merrest wet jõkke
aiab. Nenda siis summe wessi ja kange
wihm ühtepuhko wet peäle liisawad, agga
jõe su on pohja tulest otsego ummukses, et
wessi ei sa merresse joosta; ning moistab
siis mõtleja innimenne isegi, et sedda up-
putust ei woi immeks panna.

Agga et Nilusse jõe upputus Egiptusse
maad wiljalisseks õnnistab, se tulleb ta
mitmest asjast. Egiptusse Ma on, kuida
jo tõldud, isseennest ennainiste üks siggi-
matta liwandum ja heidab ta wáaga loune
pole, ning paistab seál pááw nenda ágge-
daste, et ta sedda liwamaad tullipalla-
waks fõrwetab. Riwwidki põllo peál on
nenda tullised, et ei woi kát nende kúlge
pista, ja loune tuul lõõskab aiori otse kui
ahjo lõhn, et taewas aina punnab ja tead-
matta innimest, kes püsti tule wasto jááb
seisma, sennasammasse árratappab. Wih-
ma seál ka wáagga arwaste saab, monnel
aastal ei mitte piiskagi. Arwago nühid
iggamees kuida sennane ütlematta kange
pallaw maad sutumaks árrafuimatab, et
ta ei jouaks mitte rohho ladwagi aiada,
kui ep olleks temmale sedda upputusse kast-
mist seátud. Agga otse siis hakkab jõggi
lulle kallaste aiama, kui Ma libbedaste
jannotab, ja poud ja pallaw tedda wal-
mistanud wet rohkeste ja süggawaste en-